WEEKBLAD
BELGIE : 6 FR.

25 oktober 1956
Nr 316
7e jaar - 20 blz.

Het blad voor kleine en grote kinderen

Mickey magazine

WALT DISNEY

Een afdeling per brief

Onze vriend **Frans MICHILS, Koninklijke Baan 211, Sint-Idesbald-Koksijde (Belgiö)**, zou graag een « BRIEFWSSELENDE AFDELING » oprichten. Zijn bedoeling is alle Mickey-vrienden in binnen- en buitenland in een afdeling te groeperen. De leden zouden dus per briefwisseling in kontakt met elkaar staan. Men schrijve rechtstreeks naar Frans Michils (adres hierboven) voor inlichtingen.

MICKEY AVIA CLUB

Het aantal leden van MICKEY-AVIA-Club groeit gestadig. Als je je ook voor de Modelluchtvaart en de Schaalmodelbouw interesseert, word dan lid van onze vliegclub « Avia ». De lidmaatschapskaart wordt je GRATIS toegezonden. Aanvragen : MICKEY-AVIA, Hopstraat 47, Brussel.

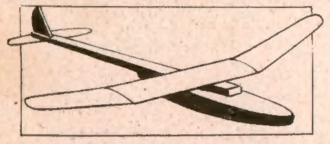

Hierboven zie je de **« WIZARD »** afgebeeld. Het is een allerleukst toestelletje waaraan beginners in de schaalmodelbouw veel plezier zullen beleven. Het is immers makkelijk te bouwen en... de « Wizard » zweeft keurig ! De bouwdoos, kompleet met lijm en al, kost 30 fr.

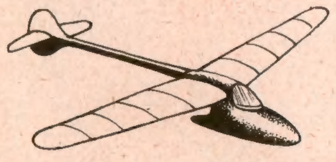

Hierboven is een toestel voor beginners afgebeeld. Zijn naam ? De « JEEP ». Nog een alleraardigst model, met cockpit en al. En wat kost de volledige bouwdoos van de « Jeep » ? Je kunt er beslist met je spaarpotje bij : 35 fr. « Wizard » en « Jeep » behoren als tweelingbroers bij elkaar !

Een derde toestel : de « **FLEDGLING** ». Een zwever met schroef, cockpit en... rubbermotor. Vleugelspan : 60 cm. Wie de « Wizard » en de « Jeep » samengebouwd heeft, moet beslist de « Fledgling » aanpakken. Het zal hem lukken ! En het is zo'n fijn toestel ! De bouwdoos kost 50 fr.

MICKEY ROEPT OP...

OPGEPAST ! DIT MOET JE BESLIST WETEN !

HALLO ! hallo ! mijn beste jongens en meisjes, vandaag heb ik weer goed nieuws, althans voor die onder jullie, die zo ver op leeftijd zijn gekomen, dat zij de taal van Shakespeare enigermate kunnen lezen en schrijven. Voor wie het ignoreert : Shakespeare was een Engelsman. En zo maar niet de eerste de beste, vermits hij doorgaat voor de grootste toneelschrijver aller tijden.

Wie dus Engels geleerd heeft — bij de lepel of bij het vat, het maakt weinig verschil — kan meebouwen aan de reusachtige brug, die wij over de oceaan gaan werpen. Werpen is een zwaar woord, maar je begrijpt wat we bedoelen. En de oceaan, dat is voor ons de Atlantische plas.

Een brug dus. Een brug die de Mickeyvrienden, jongens en meisjes, in België en Nederland zal verbinden met de Mickeyvrienden in Amerika. Een briefwisselende brug, want — dat heb je zo geraden — het gaat natuurlijk om kontakt per brief.

Wie zijn die jongens en meisjes in Amerika die jullie als korrespondenten met open armen zullen ontvangen ? Dat zal ik je vertellen. Jullie weten — er is immers in « Mickey Magazine » reeds over geschreven geweest — jullie weten, zeg ik, dat de eigenlijke stichters van de blanke bevolking der Verenigde Staten van Amerika Engelsen waren, namelijk de pelgrims die met de Mayflower in 1620 de Atlantische Oceaan overstaken en zich in de Nieuwe Wereld vestigden. Welnu, onze Amerikaanse vrienden en vriendinnetjes zijn rechstreekse afstammelingen van die pioniers. Leuk, niet ? Zij wonen allemaal in Plymouth. Sla een atlas op : Plymouth is een haven in de staat Massachusetts, aan de Atlantische kust.

Net als jullie hebben die jongens en meisjes hobbies. Zij verzamelen en ruilen prentkaartjes, munten, sigarenbandjes, luciferdoosjes, postzegels en wat weet ik meer nog. En natuurlijk zal je met hen over studies, natuurschoon in eigen land en zo meer kunnen praten. Hun namen en adres vinden jullie onder de rubriek Korrespondenten, maar... opgelet ! Eerst moet je kontakt opnemen met The Anglo - Belgian Correspondence Bureau, A. De Laetstr., 12 2/5, Antwerpen. Mijnheer Van Dun — dat is de directeur van dit bureau — zal jullie een invulformulier zenden. En als hij dit terugheeft, netjes ingevuld, zal hij jullie in verbinding stellen met de korrespondent, jongen of meisje, die je het best past. Meisjes zullen natuurlijk met meisjes, en jongens even natuurlijk met jongens korresponderen.

Nu nog even herhalen : 1. de briefwisseling zal in het Engels gevoerd worden; 2. eerst schrijven naar The Anglo, enz.; 3. let niet, dat je nog maar Engels-op-drie-poten kunt schrijven, het gaat er wel door.

Wie dus zin heeft in een korrespondent uit het eerste lijstje, schrijft vandaag een kaartje aan die vriendelijke Mijnheer Van Dun, A. De Laetstr., 12 2/5, Antwerpen. Er komen nog wel andere lijstjes in het blaadje, zodat alle vragen naar een korrespondent in Plymouth een oplossing krijgen.

Tot volgende week, hoor ! En... taai !

Mickey

Hiernaast rechts een verkleinde afbeelding van de lidmaatschapskaart van MICKEY-AVIA. Jij kunt ze **gratis** bekomen. Zend je naam en juiste adres op een briefkaartje aan MICKEY-AVIA, Hopstraat 47, Brussel. Je kunt ook in je woonplaats een afdeling « Mickey-Avia » stichten.

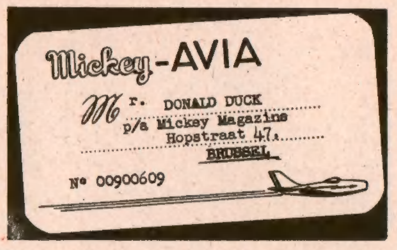

Bestellingen

De bouwdozen van de WIZARD, de JEEP en de FLEDGLING bestelt men door storting van het bedrag (30, 35 of 50 fr) op de postrekening 7539.34 van « Mickey Magazine », Brussel.

JONGENS EN MEISJES ZOEKEN KORRESPONDENTEN

Op verzoek van Mickey publiceren wij het lijstje schoolkinderen van Plymouth. Opgelet ! Lees Mickey's oproep hiernaast, dan weet je waarom en hoe. Doe stipt wat Mickey je zegt en neem eerst kontakt op met The Anglo-Belgian Correspondence Bureau. Nastaande jongens en meisjes wonnen alle in PLYMOUTH, Massachusetts, V.S.A.

JONGENS

— **Richard CLARCK,** 13 Mt Pleasant Street, 13 jaar.
— **George PAUL,** 83 Sandwich Street, 12 jaar.
— **Alfred F. SOUZA,** 21 Union Street, 12 jaar.
— **Dennis FERREIRA,** 11 South Street, 13 jaar.
— **James SHERMAN,** 12 Wood Street, 12 jaar.

MEISJES

— **Nancy RYAN,** 3 Sagamore Street, 12 jaar.
— **Jane T. SECONDO,** 31 Mayflower Street, 12 jaar.
— **Carol PARKS,** 5 Union Street, 12 jaar.
— **Linda O'CONNOR,** 7 Robinson Street, 12 jaar.
— **Diane CONSALVES,** 102 South Street, 12 jaar.
— **Ilene N. NORWAY,** 50 Stafford Street, 13 jaar.
— **Carolyn SHAW,** 140 Sandwich Street, 12 jaar.
— **Patricia GILL,** 4 Overlook Road, 12 jaar.
— **Karen BARUFALDI,** 35 Mt Pleasant Street, 12 jaar.
— **Ruth LUNT,** 112 Sandwich Street, 12 jaar.

We herhalen : NIET RECHTSTREEKS SCHRIJVEN ALVORENS KONTAKT TE HEBBEN OPGENOMEN MET « The Anglo-Belgian Correspondence Bureau ».

ONZE RUIL Hoek

— **DHANENS, Pieter, Frère Orbanstraat 37, Gent,** bezit een reeks Art.-punten, die hij graag zou willen ruilen voor Hist.-punten.

— **VAN DAMME Fd, Perksestraat 164, Vilvoorde,** wens K.-, Hist.- en Scolapunten te ruilen, ook B. Palissybeeldjes, tegen puzzeldeeltjes « D.M. » 1, 2, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13 en 14.

Voor de leden

INSIGNE : 15 frank.
WIMPEL : 20 frank.
POSTPAPIER :
Kaft : 7,50 frank.
Doos : 25 frank.

Storten op de postrekening 7539.34 t.n.v. « Mickey-Magazine », Brussel.

Waar het blaft en waar het kwispelt, wou hij weten

Een heer is op wandel met zijn hondje, een van die beestjes waar ge kop noch staart aan krijgt : kortom een wandelend kluwen haar. Een vriend uit zijn bewondering :

— Alles goed en wel, het is een prachtig beestje, maar hoe kunt ge nu in 's hemelsnaam weten waar de kop zit en waar de staart ?

— Dat is toch eenvoudig ! Ge knijpt hem gewoon in zijn staart.

— ???

— Ja, en als de staart bijt, dan is het de kop !

(José Strubbe, Gent)

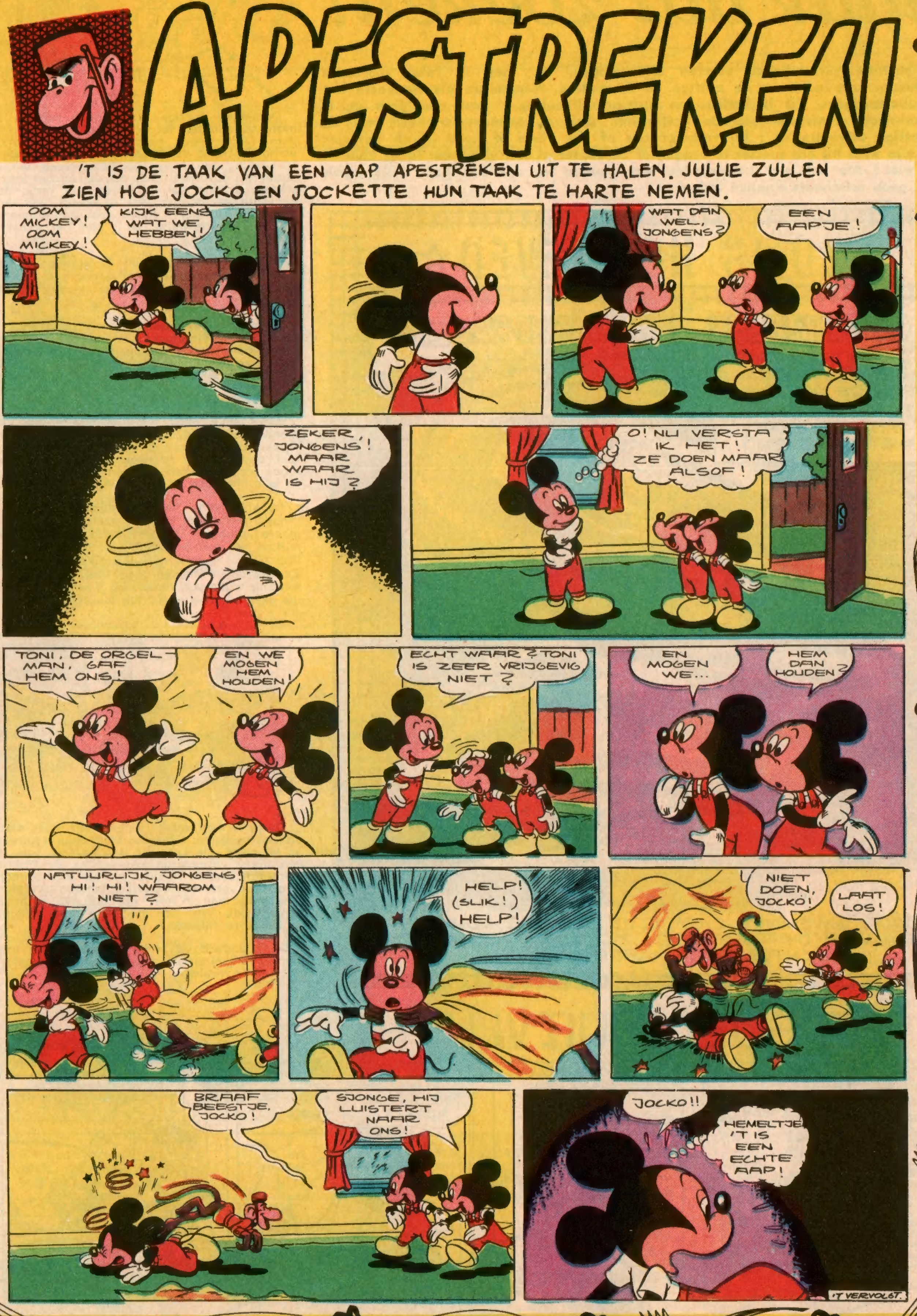

VOLGENDE DONDERDAG : **WOORD IS WOORD!**

Staak dat zoeken!

ER bestaan verschillende soorten uitvindingen, die men in twee voorname klassen kan indelen : de nuttige en de andere. Nemen we als voorbeeld het suikertangetje. Dit is beslist een nuttige uitvinding : kost niet duur en is praktisch onmisbaar aan de koffietafel. Ook de termometer hoort tot de nuttige uitvindingen : hij verklapt ons of het warm of koud is, en wanneer we ziek zijn weet hij ons precies te zeggen of de dokter al dan niet moet langs komen. En het wiel ! Als het niet uitgevonden was zouden we ons ook geen fiets, geen autoped, geen rolschaats kunnen indenken.

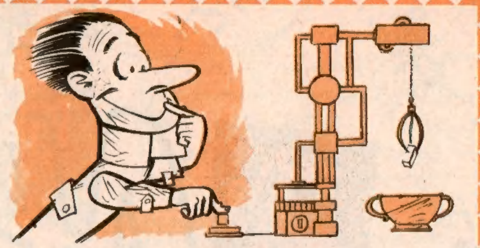

Dergelijke nuttige uitvindingen hebben in ruime mate bijgedragen tot de vooruitgang van het mensdom. Daarentegen hebben sommige uitvinders hun vernuft gericht op tuigen of produkten, die zo niet schadelijk, dan toch van betwistbaar nut zijn. Zo staan wij b.v. skeptisch tegenover het nut van de schoen. Er zijn wel voordelen aan verbonden, maar de statistiek bewijst, dat driekwart van de mensen aan pijnlijke voeten lijden door het knijpen of wrijven van hun schoeisel en... niet het minst vanwege de hoge hakken.

De pijp, de sigaret en de sigaar zijn ook weer uitvindingen, die men met gering nut moet krediteren, al zullen de tabakverbruikers er anders over denken.

De met glimmende spijkers afgebakende wegstroken voor voetgangers zijn nu eenmaal een zeer betwistbare uitvinding. Zij komen veeleer het slechte soort automobilisten ten goede, die de tijd niet nemen om sekuur te remmen en aan deze twee à drie meter brede strook een welkome veiligheidsmarge hebben.

Maar er is meer nog ! Weldra zullen uitvinders-met-veel-vrije-tijd op de proppen komen met een stukje suiker, dat niet in melk of koffie smelt, of met een pen die foutloos schrijft, of nog met een robot die de deuren sluit en « Dank u ! » zegt als je hem met een hamer op het hoofd slaat.

In afwachting van dergelijke wonderbare uitvindingen bestudeert men raketten, die andere planeten moeten bereiken, en wetenschapsmensen zoeken het middel om aan de schok van de geweldige versnelling bij het vertrek van die raketten te ontsnappen. Ze gebruiken hiervoor een soort slede, die de uitwerking van deze versnelling weergeeft, en lopen bij die experimenten natuurlijk inwendige kneuzingen op

Thans maken verkeersongevallen meer slachtoffers dan de oorlogen. De radio stelt onze zenuwen zwaar op de proef. De televizie is schadelijk voor de ogen. Een slecht geïsoleerde wasmachine elektrokuteert de nietsvermoedende huisvrouw. Het supersonisch vliegtuig doet ons trommelvlies barsten en sleept zijn passagiers mee in een val, die hen recht naar de hemel leidt. Wat zal men nog meer uitvinden om de mens te folteren ?

Dankbaarheid van alle mensen is hem toegezegd, die het middel vindt om de uitvinders te beletten nog iets uit te vinden.

☆ ZO IS HET LEVEN ☆

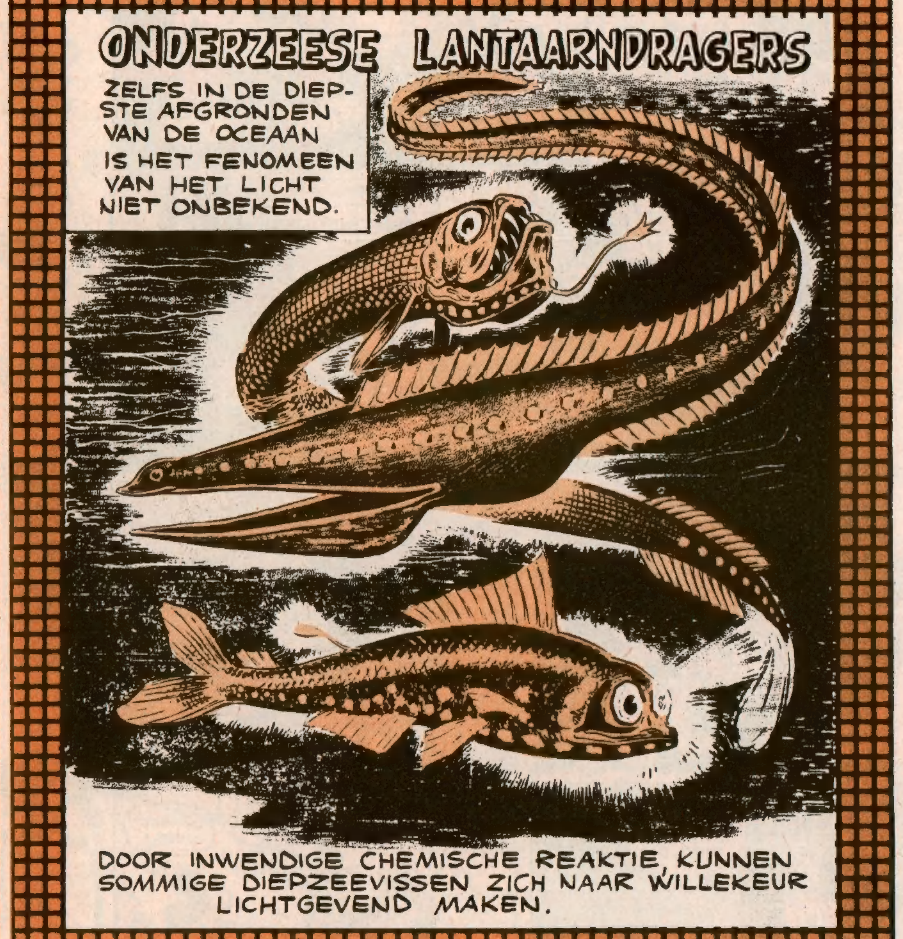

DE GOEDE UITVLUCHT

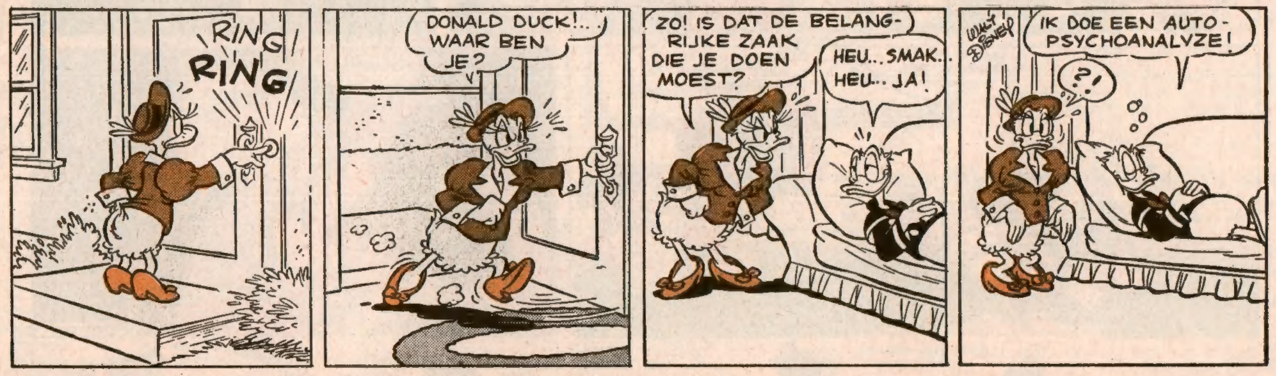

Zwarte DONDERDAG

KORTE INHOUD

Donderdag's dolle streken deden Mickey met het gerecht in aanraking komen. Geen enkele instelling wil de kleine wildeman aannemen. Tot overmaat van ramp heeft Donderdag's broer hem uit Afrika een olifant gestuurd...

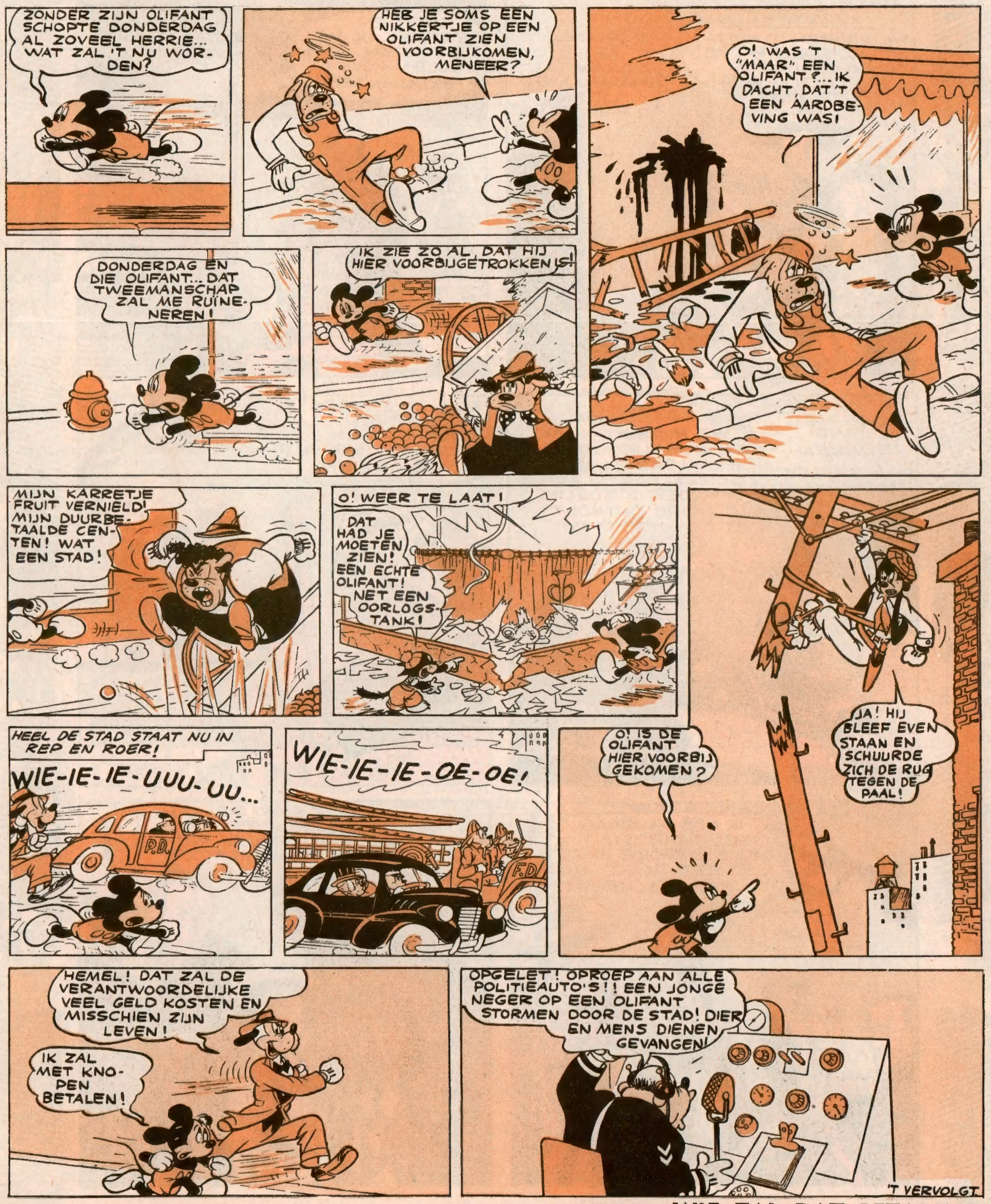

VOLGENDE WEEK: WIE ZAL DAT BETALEN?

De kleine Vogelvrije

KORTE INHOUD

Om Conquistador van de dood te redden, is Pablito met het paard gevlucht. Hij wordt achtervolgd door de boze stalmeester, Chato. Een goede padre helpt Pablito het dier verbergen. Nu is het echter uit de hacienda verdwenen...

VOLGENDE WEEK: **DE LAATSTE KANS**

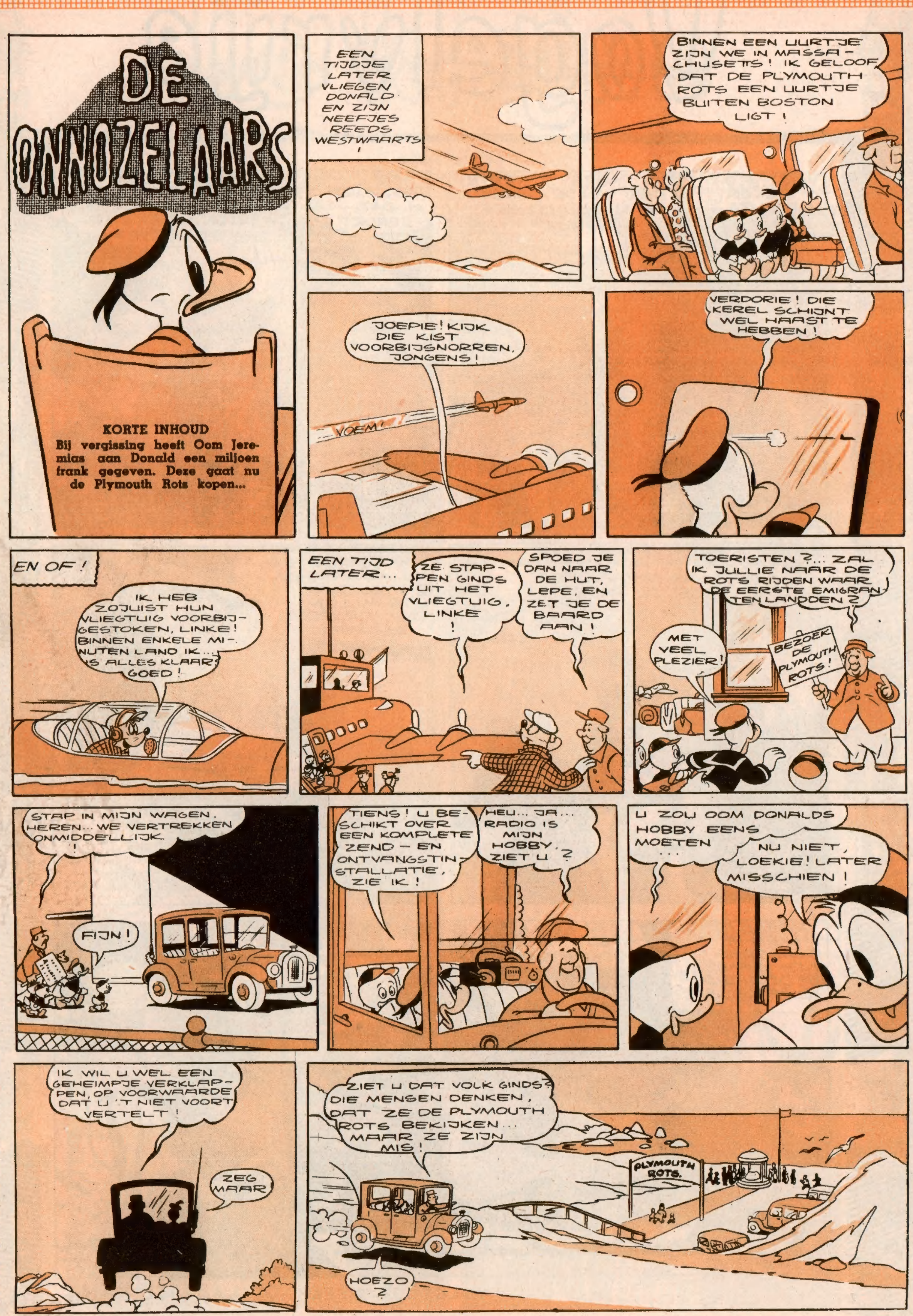

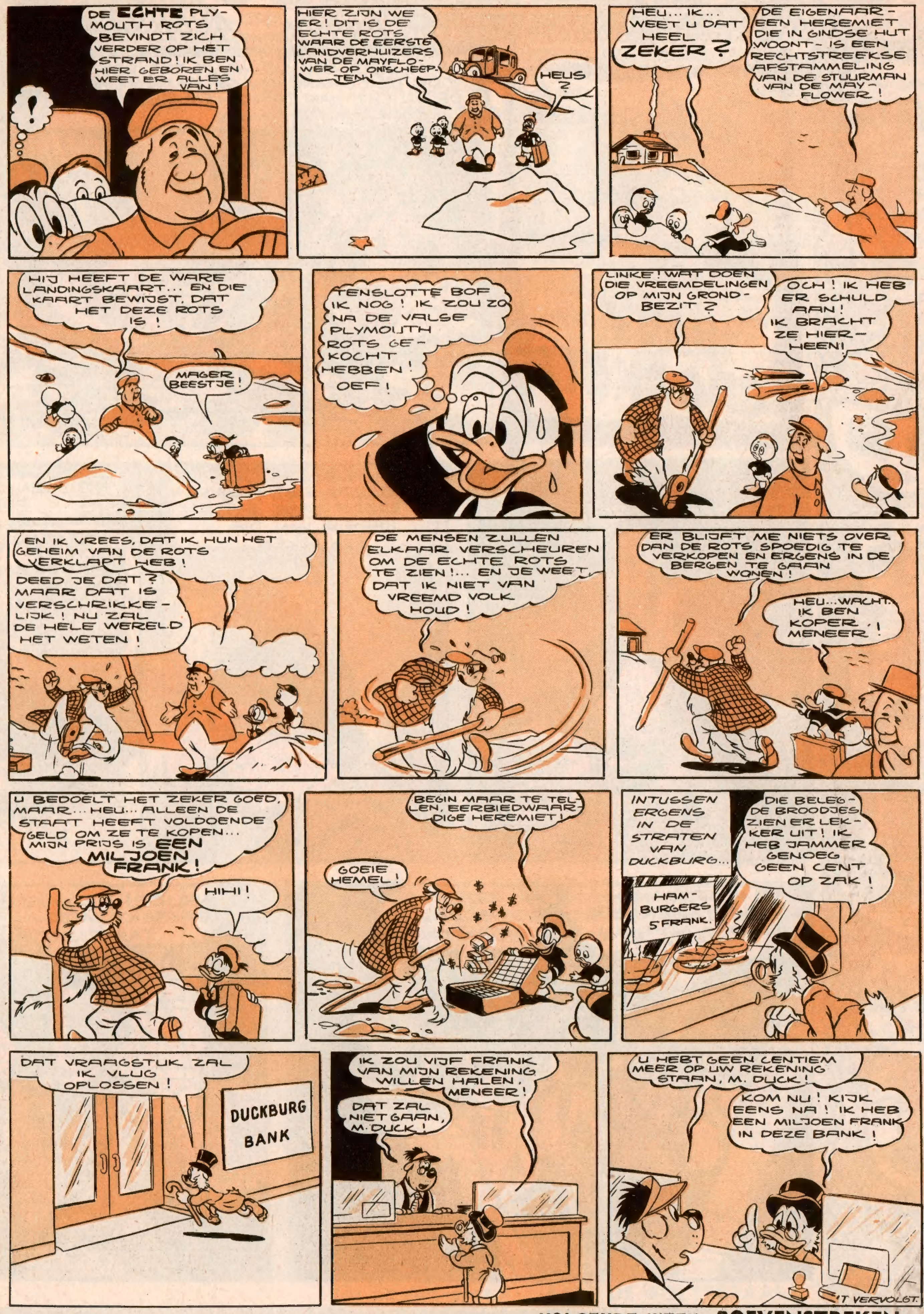

VOLGENDE WEEK : **BOEVENSTREKEN**

VOLGENDE WEEK: **AAN DE FOLTERPAAL!**

De VEROVERAARS VAN DE RODE PLANEET

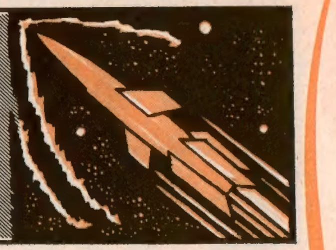

KORTE INHOUD

Deze toekomstroman situeert de handeling in 1971. Vertegenwoordigers van 16 verschillende landen zijn met de RX-112 Marsraket naar de rode planeet gereid, waar je reeds de dag na hun aankomst het plateau van het Edom verkennen. Zestien geleerden, een journalist en een zakenman zijn op Mars geland.

De volgende morgen, toen Burnett rond 9 uur de contrôletoestellen nazag, die buiten de tent vertoefd hadden, stelde hij met verwondering vast, dat de windmeter een gemiddelde windsnelheid van 140 km had opgenomen. Wat betreft de thermometer, deze had die nacht een minimum temperatuur van — 48° aangewezen.

Toen Sabatini van deze getallen hoorde, maakte hij de opmerking, dat de Martianen, indien ze bestonden, zich denkelijk na zonsondergang niet buiten waagden.

Weldra trokken de Aardebewoners verder op verkenning uit. De windrukken waren nog slechts sporadisch en de groep kon er een goed gangetje op nahouden. Enkele ogenblikken na de middaghalte schreeuwde Mangiacavallo zijn verrassing uit :

— Ginds ! Ginds ! Gras !

Inderdaad, op een paar kilometers naar het zuiden toe strekte zich een groene vlakte uit. Burnett rilde van voldaanheid : waar gras groeit, moet ook water aanwezig zijn, dacht hij.

Weldra vertoonden zich de eerste planten, of althans wat men ervoor kon houden. Hoewel zij kruipende slingerstengels hadden, meestal niet hoger dan enkele centimeters boven de grond, zagen zij er steviger uit dan de zeldzame kruiden welke de geleerden totnogtoe hadden opgemerkt. Naarmate men vorderde werd deze plantengroei groener, met rechter opstaande stengels. Plotseling werd Burnett door een zonspiegeling getroffen.

— Water ! riep hij, zoals Columbus in zijn tijd « Land ! » zou geroepen hebben.

— Water ! herhaalde hij en wees op een schitterend lint in de verte, een smalle zilveren strook, waarschijnlijk een beekje.

Toen het gezelschap de oevers van deze vliet bereikt had, stelde men vast, dat het water helder was en hopelijk drinkbaar. Eenieder stilde er zijn dorst aan en nam er een volle drinkfles van mee.

Die avond werd pas om halfzeven halt gehouden. De negen uur lange mars had de geleerden 130 km verder gebracht en dit keer gingen ze opgeruimder dan de vorige dag te ruste. Zelfs de avondwind scheen zijn stormlustige nukken verzaakt te hebben. De conversatie per radio tussen Gids en Heusser werd dan ook niet gestoord door de natuurelementen.

Vooral Petersen was in zijn nopjes met de ontdekking van het waterloopje. Toen Orlanski, ingelicht door Heusser, vernam dat de expeditie nog steeds geen dier ontmoet had, laat staan een mens, vond hij die verkenningstochten een teleurstelling. Gedurende jaren verdedigde hij de stelling, dat Mars bewoond is. Nu moet hij ervaren, dat de rode planeet geen levende wezens, mens of dier, herbergde.

De volgende dag, omstreeks kwart na twaalf, zond Gids echter het ontstellende nieuws door : « ZIJ zijn daar, wij zien ZE op een afstand van ongeveer zeshonderd meter. »

— Wie bedoelen ze ? vroeg Orlanski zich opgewonden af.

Hij rukte Heusser de mikrofoon uit de hand en riep in het toestel : « Wie zijn die « ZE » ? Kun je geen klare taal spreken ? » Maar het antwoord was, dat niemand een flauw idee had van die « ZE ». Misschien de Martianen. In elk geval, om het uur zou Gids nieuws doorzenden.

Orlanski was er niet over te spreken. Tegen zijn rustige gewoonte in liet de Russische geleerde zich een bastaardvloek ontvallen en bromde : « Ze zien ZE ! Op zeshonderd meter ! En ze laten ons naar de identiteit van die wezens zo maar gissen in plaats van ze te beschrijven ! Ga met zo'n volk eens naar Mars ! »

Wat gebeurde er eigenlijk aan de grensstrook van het Edom ? Het was tijdens de middaghalte, dat het geval zich had voorgedaan. Hoogstraet, Silberstein en Jeffries waren om een heuveltje gelopen, dat het zicht op de horizon afschermde, en opeens waren zij hijgend teruggekeerd.

— Er is volk aan die kant, had de Belg verklaard, terwijl hij op verhaal zocht te komen.

— Ja, beaamde hem Silberstein, daar zijn een vijftigtal wezens, die zich beijveren bij een hoop schitterende voorwerpen, misschien metalen huisjes.

Burnett interesseerde zich met een kennelijk entoesiasme voor dit nieuws. Hij greep zijn verrekijker en klom snel naar de heuvelkruin, op de hielen gevolgd door Jeffries. In liggende houding, dit om hun aanwezigheid niet te verraden, onderzochten de twee geleerden om beurten de plek.

Vier toestellen, die aardig op grote driehoeken geleken, schitterden in het zonnelicht. Wat verder, rondom twee andere ovaalvormige voorwerpen van een minder intense glans, hielden zich wezens op, wier lichaamsgrootte ruim boven de twee meter lag. Ze droegen lasten, die ze in de ovale voorwerpen deponeerden. Terwijl Burnett dit toneel door zijn verrekijker gadesloeg, klommen de overige leden van de expeditie eveneens de heuvel op en strekten zich naast hem en Jeffries neer. Burnett kuchte even.

— Die wezens hebben geen uitstaans met de mens, sprak hij. En toch gelijken ze op ons. De vorm van hun hoofd is hoekig, bijna vierkant, maar hun ledematen zijn relatief kleiner dan de onze. Het eigenaardige bij deze Marsbewoners is, dat zij een hemdbroek dragen en een helm van doorzichtige stof, die geheel hun hoofd omsluit. Zijn dat nu de Martianen ? Men zou denken, dat de bewoners van de rode planeet net als wij een speciale uitrusting nodig hebben om het aan de oppervlakte uit te houden. En wat doen ze met die steenblokken, die zij in hun toestellen laden ?

Gedurende twee volle uren nog duurde het bespieden van de ontdekte kreaturen voort. Burnett vertelde almaardoor wat hij door zijn verrekijker kon waarnemen. Zijn verhaal bracht zovele spannende details over de Martianen, dat Gids erbij vergat kontakt op te nemen met de achterblijvers in de RX-112.

Opeens, als op een teken, staakten de geheimzinnige wezens hun werkzaamheden. Twee of drie onder hen bleven buiten. De anderen stapten in hun toestellen. Na enkele tijd verdwennen ook de laatsten in hun transportmiddel. Er ontstond een geraas, dat de lucht deed trillen tot op de plaats waar zich de geleerden bevonden. In het volgende ogenblik stegen vier van de zes driehoeken op. De twee andere toestellen, die minder snel schenen te zijn, misschien vanwege hun zwaardere last, vertrokken enkele sekonden later.

('t Vervolgt)

De Roodhuiden waren geen wild volk!

MEN zou er misschien anders kunnen over denken, maar toch is het een feit, dat de Indianen geen wilden waren. Waarschijnlijk zijn ze uit Azië naar Amerika gekomen door de Bering Straat over te steken. Dan trokken ze door Alaska (toen nog niet met ijs overdekt) en langsheen het Rotsgebergte dieper het Amerikaanse kontinent in. Deze verhuizing duurde eeuwen, misschien wel duizende jaren.

De beschavingsgraad van de Roodhuiden stond veel hoger dan we zouden kunnen menen. Ze leerden ons de aardappel kennen, de zoete pataat, de maniok, de advokaatpeer, de artisjok, de ananas, de erwt, de pompoen, het citroenkruid, de tabak, de kinine en de cocaïne, de suiker en nog vele andere produkten.

De Indianen hadden een perfekt georganizeerde maatschappij en we treffen bij hen evenzeer eminente persoonlijkheden aan als bij het blanke ras.

Ziehier enkele voorbeelden van beroemde Indianen :

Rode Vest, de Indiaanse Cicero

HIJ werd geboren in 1751 en stierf in 1830. Door zijn redenaarstalent verdiende hij de bijnaam « hij-wiens-woord-ons-wakker-schudt ». Tijdens de revolutie streed hij aan de zijde van de Engelsen en verwierf een soliede reputatie als koerier. Niets kon hem tegenhouden en sommige van zijn listen zijn beroemd gebleven. Een Engels officier schonk hem een rode soldatentuniek, die hij heel lang droeg en die hem de naam bezorgde waaronder hij in de geschiedenis opgetekend staat. Rode Vest verwierf faam toen hij in 1784 in Fort Stanwix een verdrag tekende. Zijn welsprekendheid, de kracht van zijn woorden, zijn scherpe geest en zijn stekelige opmerkingen, gepaard met de elegante uitdrukking van zijn argumenten, maakten hem in de Indiaanse gewesten beroemd.

In 1792 reisde Rode Vest naar Philadelphia om er een vriendschapsverdrag met de Verenigde Staten te ondertekenen. Hij werd er met veel achting ontvangen. President Washington schonk hem een grote, zilveren gedenkpenning, waarop hijzelf afgebeeld was als de man die een vredespijp aan een Idianenopperhoofd toereikt. Op de achtergrond ploegde een blanke met een ossenspan de grond om. De keerzijde van de penning droeg de Amerikaanse arend en het devies : « E pluribus unum » (Eén staat uit vele).

Sequoia, uitvinder van het alfabet der Cherokees

SEQUOIA leefde van 1760 tot 1843. Zijn grootste verdienste is de uitvinding van een alfabet, dat met tekens en symbolen de taal der Cherokees tot in haar fijnste nuances kon uitdrukken. Onder zijn leiding konden de Cherokees, een stam van de familie der Irokezen, spoedig lezen en schrijven. Ze stelden een grondwet op, stichtten scholen en gaven zelfs een krant uit.

De reusachtige rode boom uit de wouden van Californië werd naar deze Indianenchef genaamd.

Tecumseh, de grootste der Indianen

JULLIE kennen allemaal de namen van Cochise, Sitting-Bull en Geronimo, de grootste helden van de weerstand tegen de blanke invaller. Geen enkele dezer Roodhuiden kon echter enigermate opwegen tegen Tecumseh, die om zijn militaire kwaliteiten door sommige geschiedkundigen vergeleken wordt met Alexander en om zijn vaardigheid in de politiek met Disraeli, een Brits staatsman uit het einde van de XIXde eeuw. Het standbeeld van Tecumseh — toonbeeld van de ideale soldaat — versiert een grasperk vóór de Militaire Academie van West Point.

Hij was het, die de Amerikanen op 4 november 1791 op de Wabash een verschrikkelijke nederlaag toebracht. Toen generaal Washington dit nieuws vernam, barstte hij in snikken uit.

De Engelsen, die met de stam der Shawnees, aangevoerd door Tecumseh, geallieerd waren, maakten hem brigadier-generaal en hij werd wereldberoemd.

Van het ogenblik af dat Tecumseh hun generaal geworden was en in vredestijd hun opperhoofd, martelden de Shawnees nooit meer een gevangene.

Tecumseh kleedde zich steeds met smaak, sprak vloeiend Engels en had de Bijbel gelezen. Hij bekeerde zich echter niet. Hij dronk nooit sterke drank, at zeer matig en bleef mager tot het einde van zijn leven. Hij had een zeer markante persoonlijkheid, die een sterke indruk naliet.

Hij bestreed de Amerikanen om voor zijn volk de jachtterreinen en de bouwlanden te behouden, die hun steeds hadden toebehoord. In 1813, op de ouderdom van 45 jaar, werd Tecumseh tijdens een gevecht gedood.

Rode Wolk met de bloemrijke taal

OP 2 augustus 1867, in de nabijheid van Fort Kearny, verpletterde de Sioux-hoofdman Rode Wolk met 2.000 krijgers de troepen van de Amerikaanse kapitein William J. Fetterman. Dit was de tweede grote nederlaag van de Blanken in de onverbiddelijke Indianenoorlog. Deze overwinning en nog drie andere beletten de Blanken de rails te leggen van de Union Pacific spoorweg. Op 6 november 1868 werd Fort Kearny door de krijgers van Rode Wolk ingenomen en in brand gestoken. De overwinning van de « wilden » was volledig. Het is het enigste geval in de ganse geschiedenis van de Verenigde Staten, waarin een oorlog eindigde met een nederlaag op eigen terrein en een aanvaarding van al de voorwaarden door de vijand gesteld.

Rode Wolk werd uitgenodigd naar Washington te komen; de Amerikanen maakten van zijn afwezigheid gebruik om onverwachts aan te vallen. De hoofdman der Sioux kwam terug en zei : « De Blanke Vader (de president der Verenigde Staten) is niet eerlijk. Uit zijn mond komen zoete woorden, die als palingen over ons glijden. »

Nieuwe nederlagen van de Amerikaanse troepen verplichtten de legerhoofden Rode Wolk opnieuw uit te nodigen. Dit keer moest hij naar New York komen. Hij hield er een redevoering : « De Almachtige God, die ons allen geschapen heeft, hoort wat ik hier zeg. Manitou heeft ons ons land geschonken. Toen jullie gekomen zijn, hebben we jullie als broeders onthaald. Jullie beweren dat wij moordenaars zijn. Indien we grond voor 't weggeven hadden, zouden we dat doen. Maar we hebben er geen teveel. Wij willen van onze kinderen echte Indianen maken en ze opvoeden met dezelfde zorg als die welke jullie aan jullie kinderen besteden. Wij wonen in het Westen, jullie in het Oosten, maar we kunnen mekaar verstaan. Ik hoop dat jullie zullen nadenken over wat ik hier gezegd heb ! »

Maar de onderhandelingen liepen spaak en toen hij wegging zei Rode Wolk : « Toen ik hier kwam om de Blanke Vader te ontmoeten was ik mager. Nu ben ik dik en vet van al de leugens waarmee men mij gevuld heeft ! »

* * *

Zo waren de mannen die gedurende tweehonderd jaar aan vreemde invallers het hoofd boden. Ze hadden steeds de bovenhand, tot op het ogenblik dat ze door de overmacht verpletterd werden. De vooruitgang in de bewapening werd hun eveneens fataal. In het gevecht met boog en pijl, strijdbijl, sabel, lans en zelfs geweer, waren ze zo vaardig, dat ze hun gelijken niet kenden. Maar de strijd was voor hen verloren toen de Blanken gebruik gingen maken van het kanon en de mitrailleurs.

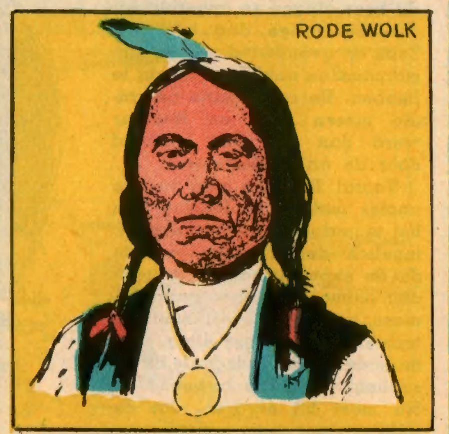

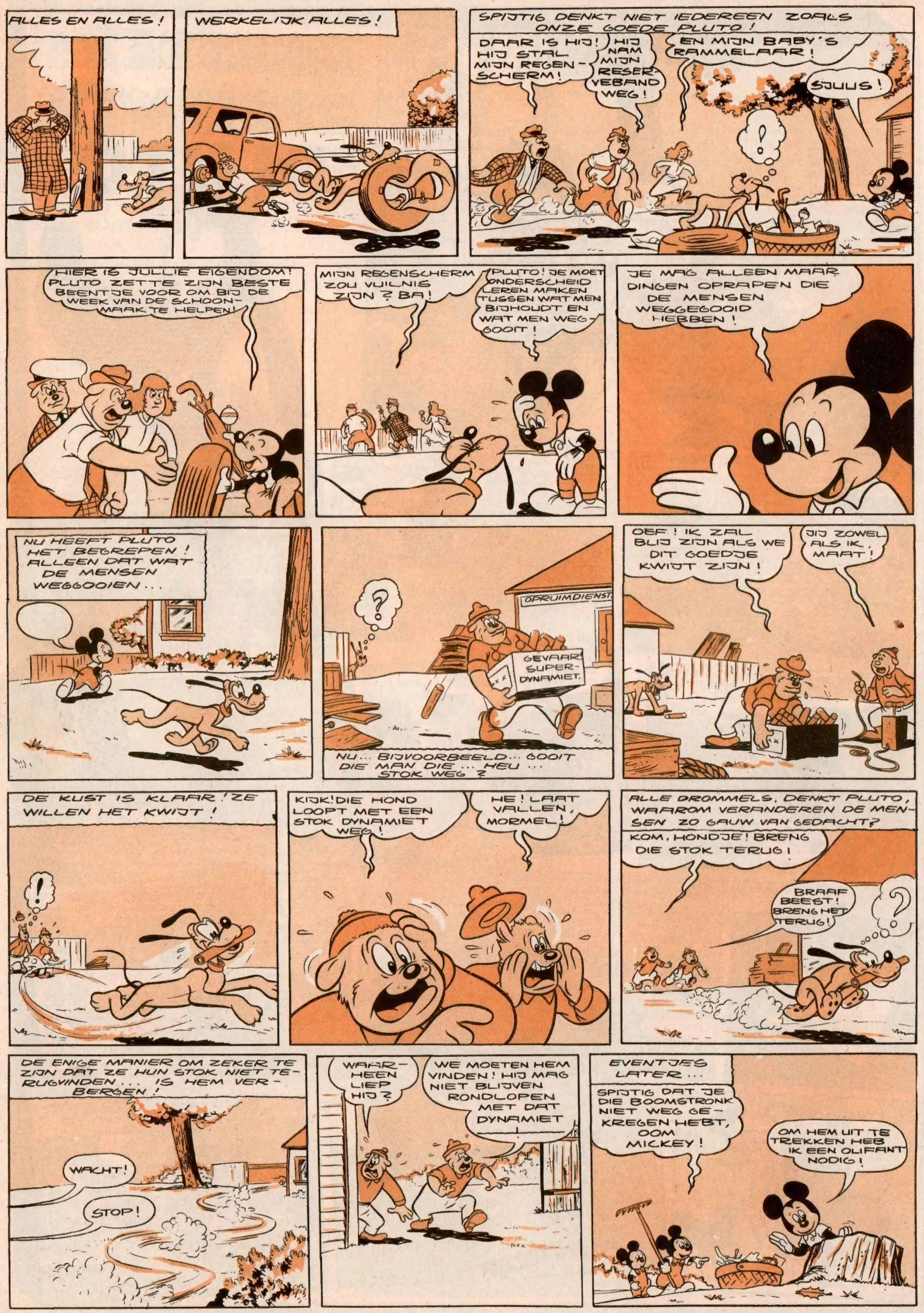

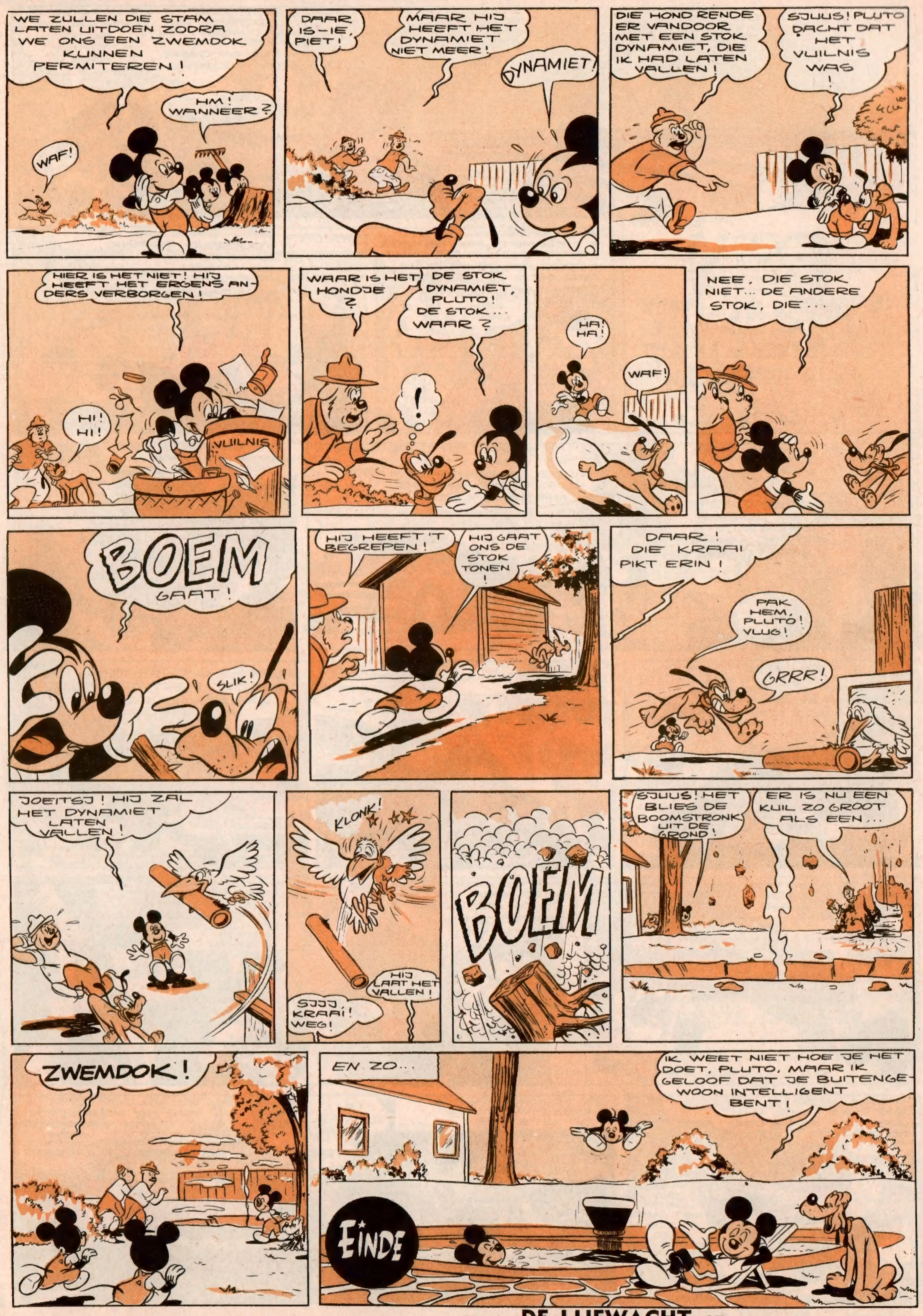

VOLGENDE DONDERDAG : Twee complete verhalen **DE LIJFWACHT en OMA HEEFT HET LAATSTE WOORD**

ZIGZAGS

LACHEN is gezond

TWEE collega's ontmoeten elkaar op een avondfeest.

— Zeg eens, Jan, zegt de eerste, het schijnt dat je me bij de Janssens afgeschilderd hebt als een mens met monsterachtige voeten.

— Dat is gewoon gelogen, Piet, antwoordt de andere. Ik heb doodeenvoudig gezegd : « Als Jan zijn schoenen uitdoet, dan is hij al half ontkleed. »

(José Strubbe, Gent)

★

LIESJE is met moeder op de kermis. Het tweetal staat vóór de tent waar een vrouw met twee hoofden de attraktie is.

— Die heeft geluk ! roept Liesje uit.

— Welhoe ! zegt moeder. Twee hoofden op één hals, noem je dat geluk ?

— Natuurlijk, antwoordt Liesje. Zij kan twee hoeden tegelijk dragen.

(F. Van Damme, Vilvoorde)

★

EEN Engelsman bezoekt België en komt op een dag in Brussel. Hij stapt op een politieagent toe en vraagt stijf-beleefd :

— Pleace, policeman, ik zou graag de Sint-Goedelekerk bezoeken. Maar ik heb er het zoeken naar.

De agent wijst hem de kortste weg aan en zegt :

— Zo loop je op het kerkplein uit. Daar is het !

— Thank you, zegt de Engelsman, maar kunt u me ook het huisnummer zeggen ?

(José Strubbe, Gent)

★

OP het gerechtshof verschijnt een oude kennis van de rechter.

— Beschuldigde, heb je nog iets te zeggen ?

— Ja, edelachtbare. Heeft uw vrouw nooit te klagen over u ?

— Maar wat is dat voor een onbetamelijke vraag ? Mijn vrouw is een fatsoenlijke dame.

— Dat dacht ik wel ! Kan ik die zes maanden niet bij haar in de keuken doorbrengen ? Zij zou mij alle fatsoen kunnen leren.

(Paul Verdikt, Aalst)

★

HOE lang moet ik nog te bed blijven, dokter ?

— Ja, dat zal nog wel wat duren, vrouwtje !

— Maar, dokter, dan zal mijn kleed vast uit de mode zijn !

(Josephine Struyf, Boom)

★

PIET : Gisteren ben ik van een tien meter hoge ladder gevallen.

JAN : En ge hebt u niet bezeerd ?

PIET : Nee, ik viel van de onderste spurt !

(Michel Deramaix, Oude-God)

Waar of Niet ?

1. Fabricius was een Romeins veldheer, die tegen de Mohammedanen streed.
2. Een braak is een werktuig om vlas- of hennepstengels, na het roten, te breken.
3. Een mosterdpot is een gereedschap om hout of lasten te verplaatsen.
4. In het wapen van de stad Oostende komen drie sleutels vôor.
5. De « Queen Elizabeth » van Engeland heeft 830.000 tonnemaat.
6. Antonio Stradivari bouwde kostbare, prachtig klinkende violen.
7. Het Prado is een prachtig openbaar gebouw van Venetië.
8. Een droedevoet is een vijfhoekige figuur, bestaande uit twee in elkaar lopende driehoeken.
9. De hoogste Egyptische obelisk of grafnaald is 136 m hoog.
10. De eland is de grootste van alle reuzeherten.

ANTWOORDEN

1. Fabricius was wel een Romeins veldheer, maar bestreed de Mohammedanen niet, wel de Samnieten. - 2. Waar. - 3. Waar. - 4. Waar. - 5. Neen, 83.000 T. - 6. Waar. - 7. Neen, een park en museum te Madrid. - 8. Waar. - 9. Waar. - 10. Neen, het reuzenhert is uitgestorven, maar de eland is wel het grootste soort van hert met schopvormig gewei.

HET NIEUWSTE MICKEY ALBUM N° 11 KOMT DE VOLGENDE MAAND REEDS UIT ! HET IS DUS EEN SINTERKLAASCADEAU !

520 BLZ, KLEURDRUK, MOOI GEBONDEN IN EEN GEGLANSD VIERKLEURIG OMSLAG !

Van volgende maand af IN ALLE BOEKHANDELS.

ALBUM Nr 11 KOST 90 FR.

KRUISWOORD-RAADSEL

Ben je reeds lid ?

HORIZONTAAL

1. Schoeisel uit leder; De twee meest van elkaar verwijderde letters van het alfabet. - 2. Men kan er op zitten en ook op stranden. - 3. Elke bakker heeft er een; Lust, zin, smaak. - 4. Zeldzame voorwerpen. - 5. Omgekeerde afkorting van kilometer; Zwitserse Alpenherders.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1							■			■
2		■		■						
3					■					■
4										
5			■							■

VERTIKAAL

1. Zwaar onweder. - 2. Beroep, afdeling. - 3. Niet elders. - 4. Uitholling in een muur. - 5. Getij van de zee; Voorzeltsel. - 6. Stad aan de Maas in België. - 7. Neen (Duits). - 8. Scherpe. - 9. Groot visnet.

Horizontaal : SCHOEN - AZ - BANKEN - OVEN - MEUG - RARITEITEN - MK - SENNEN.
Vertikaal : STORM - VAK - HIER - NIS - EB - TE - NAMEN - NEIN - AKUTE - ZEGEN.

De raadseltjes verschijnen in het nummer 317

MICKEY MAGAZINE Het jeugdblad voor jongens en meisjes.
Uitgaven Pont-Levis — Verantwoordelijk uitgever : Frans PRETE, beheerder-afgevaardigde, Hopstraat 47, Brussel.

MICKEY-HOLLAND
M. v. Gelderen en Zoon, N. Z. Voorburgwal 232, Amsterdam.
Postgiro : 137.867
ABONNEMENT :
3 m. : fl. 5.- - 6 m. : fl. 9.75 - 1 jaar : fl. 19.-

Postcheck : Nr 7539.34

ABONNEMENTSPRIJS :

	3 m.	6 m.	1 jaar
België ... fr.	72,—	138,—	270,—
B. Kongo ...	75,—	145,—	283,—
Luchtp. : Idem + posttarief luchtp.			

Alle briefwisseling is te richten aan :
MICKEY MAGAZINE, Hopstraat 47, Brussel.

NATUURSCHOON BOVENAL

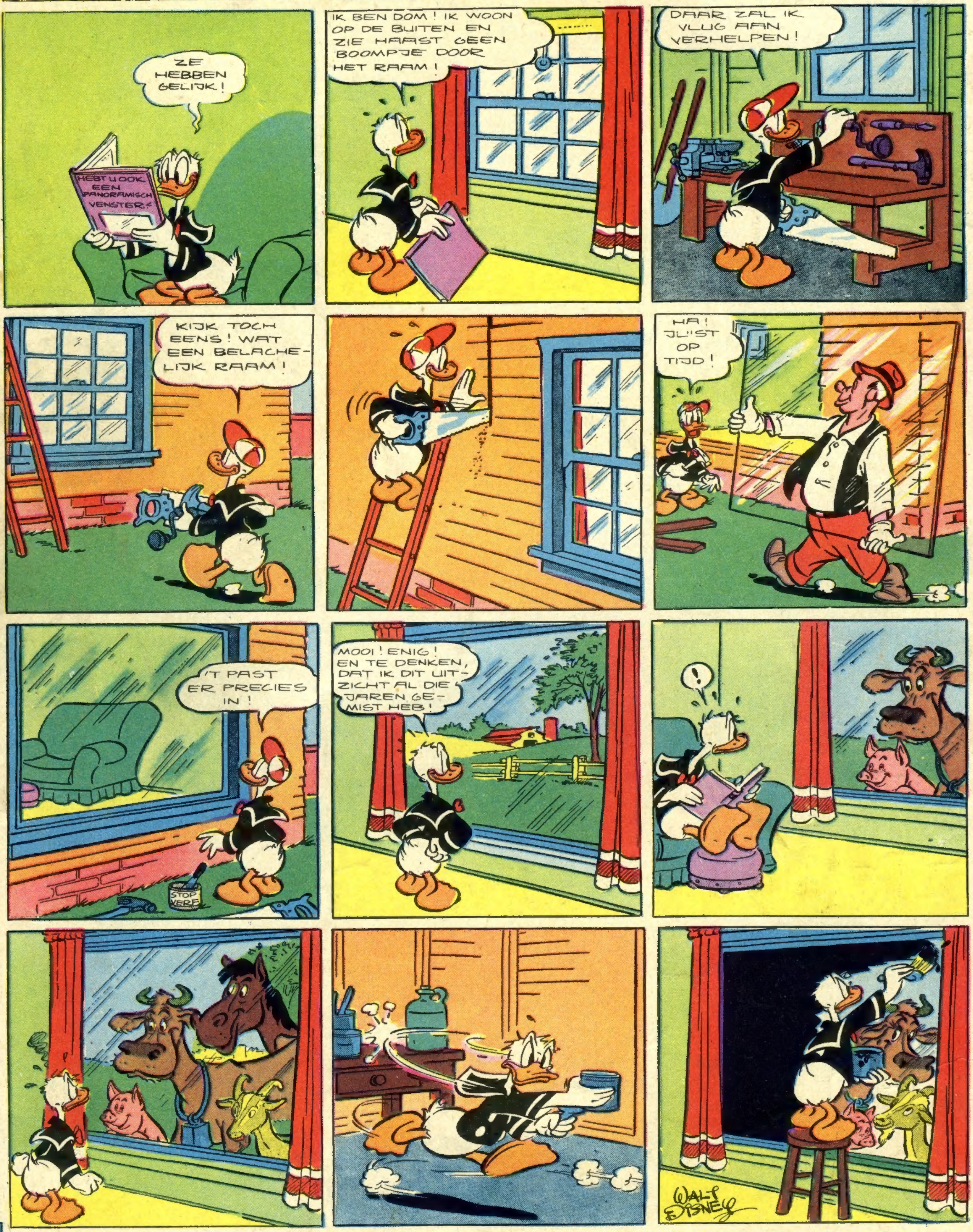

IN BELGIE GEDRUKT bij de N. V. Drukkerij voor Nijverheid en Financie, « IMIFI », Hopstraat 47, Brussel.